

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ
България провинциално издание
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
Официална администрация: Варна, Луиза 41
Телефони: 23-23, 23-16, 25-90
Дневна служба: 23-23
Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ

НОВИНИ

"ВАРНЕНСКИ НОВИНИ" е най-много
четения вестник в северна България.
АРИФА по която "Варненски новини" печат
ти реклами: за II и III страници по 250 лв. кв.
см., I и IV — по 3 лв. кв. см., годишни и вен-
чални — по 60 лв. публикацията, официални обяв-
ления по 250 лв. кв. см., приставски по 1 лв. на
дума; в хрониката по 5 лева на гармоничен ред;
АБОНАМЕНТИ: за година — 300 лева, за
6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент за
чужбина е 600 лева.

Какъ се разбира думата „миролюбие“ въ Германия, за разлика отъ Франция

Берлинъ 26. Въ един свои
явления предъ изрочния пра-
виль на „Пари е о а ръ“
итлеръ заявилъ:

— Думата миролюбие има
Франция едно значение,
лично отъ язова, новте
има въ Германия.

Германия не може да
свласи съ единъ па-
цифизъмъ, който се от-
изва отъ основните
ява на народа. За насъ
цифизмътъ тръбва
почива върху принци-

п, че всътки народъ има
мествено право на
ществуване, т. е. на
имъ сносенъ животъ.

Който желае миръ, тръбва
признае това право.
Нима „ито“ единъ герма-
нъ, който да желае война?

Последната война ни
ства живота на 2 милиона
млади. Други 7 милиона
млади бѣха ранени. Никак-
победа не заслужава по-
бѣжертви.

Цѣло безумие е да се
ертва живота на 2 ми-
она млади германци,
ито представя в а тѣ
та на нацията, за да
придобие една земя,

итавана отъ 2 милиона
ци, които сж само от-
сти германци.

Версайлският дог о воръ
ѣти единъ морална победа
дно завоевание, обаче всъ
завоевание си има своитѣ
би страни. Въ 1870 годи-

Германия се задоволи са-
съ една материална побе-
бвз да посегне на чествъ-
на Франция. Чувствната
востъ тръбва да поставя
заведливостта надъ дребъ-

тѣ партизански интереси.
Всѣки народъ има пра-
го да живѣе въ своитѣ
иници по начинъ, по ко-
той намира за най-до-
ръ. Абсурдно е да се
пагодетелствуватъ едни
роди за смѣтка на дру-

зачото по тѣя начинъ
нарушава равновесието
общочовѣшкото обще-
тие.

Полемиката въ преса-
като бѣ спрѣна презъ
35 година чрезъ едно при-
рие, сключено между
трийския м-ръ на външ-
нѣ работи Владенекъ и

Г-ца Савка Димитъръ Донева
и
Г-аъ Живко Н. Симоновъ
(машиненъ техникъ)

се венчаха на 26 т. м. Недѣля
Шуменъ Смедово Шуменъ

КОНТРОЛАТА ПО ПЕЧАТА ПРЕДСТОИ ДА СЕ ПОСТАВИ НА СЪВЪРШЕНО ДРУГИ НАЧАЛА

Ще се държи смѣтка за смѣтките, които самото общество налага на вестниците. — Ще се създаде непосредственъ
контактъ между ръководителитѣ на вестниците и службата по контролата. — Предвиденъ журналистътъ
ще бждатъ контролатори на нѣмшия качаѣ. — Контролата по вътрешнитѣ въпроси. — Какво ще
стане съ контролата по външнитѣ въпроси.

София 26. „Утро“ пише на
уводно мѣсто:

— М-ръ председателятъ
Кюселияновъ бѣше обещалъ,
че постепенно режимътъ за
контролата върху печата ще
се премахне, докато се стиг-
не до пълна свобода на пе-
чата.

Отговорътъ го дава м-ра
на правосъдието Пешевъ:

— Азъ съвсемъ не съмъ
на по-друго мнѣние отъ
м-ръ председателя, — отго-
варя м-ръ Пешевъ. — Необхо-
димо е, обаче, преди това
да се създадатъ объективъ-
ни условия за пълното
премалване на контрола-
та по вътрешнитѣ въп-
роси, а тия условия все
още не сж на лице.

На забележката, че ценъ-
зурата изхвърля, напримеръ,
едно съобщение за извърше-
ни промѣни, а следъ това на
други дѣнь дѣлуша сжщото
т оъа съобщение, м-рътъ
заяви:

— Най-сетне не ка
признаемъ, че тия на-
значения сж съвсемъ не-
вътрни. Вестникътъ си
има сжщо така своитѣ
морални отговорности
и санкции, които налага
самото общество. Реди-
ца такива нѣвътрни
новини, и ще видите кжде
ще отиде самиятъ вест-
никъ. Около това ще
бжде дадена пълна сво-
бода.

За да облекча работата
на журналиста, е сжщо
така и тая на организѣ

по контролата по печата,
азъ ще създамъ непосред-
ственъ контактъ между
васъ и мене, ръководите-
литѣ на нашитѣ вестници
и ръководителитѣ на служ-
бата на контролата.

Въ аниаги ще можете да
знаете какво се иска отъ
васъ и по такъвъ начинъ ще
се избѣгватъ маса неприят-
ности.

Службата по контролата
на печата нѣма дори да се
чувства, защото азъ ще ис-
камъ преди всичко вий сами
да бждете контролатори на
нашия печатъ.

Контролата по печата
по вътрешнитѣ въпроси
тръбва да бжде омасле-
на и азъ ще бжда тол-

кова по-щастливъ, кол-
кото по-скоро се добе-
ремъ до възможността
да не се упражнява ни-
каква контрола.

Ще се отнася до външ-
нитѣ въпроси, тамъ така
сжщо ще ви оставя съ раз-
възрани рѣше, но ще се съ-
гласите, че често пжти
нѣкое недогледаемо съобще-
ние може да предизвика
неочаквани и непредвидени
вреди и затова контрола-
та по печата ще остане.

Вървимъ къмъ норма-
лизиране на положението
и ще го постигнемъ по-
скоро, ако не сме спѣвани
въ нашитѣ усилия. Надъ
всичко стои спокойствието
на страната.

Новия френски кабинетъ
не се посреща съ въздуше-
вление.
Борбата срещу него почва.

Парижъ 25. По чтичес- китѣ групировки днесъ за- почнаха да определятъ своего становище къмъ на- бинеца на Саро.

Вече е свършено ясно,
че новото правителство
не се посреща съ въздуше-
вление отъ никоя групи-
ровка. Особено разочарова-
на е дѣсницата, която е
дори огорчена.

Дѣсничарскиятъ печатъ
отъ днесъ открива вече
борбата си срещу кабине-
та Саро. Депутати отъ дѣ-
сницата се готвятъ вече
да подадатъ интерпелации
срещу правителството и
да го поставятъ по тѣя
начинъ въ тежко положе-
ние.

Новото правителство се по-
среща много добре въ Сена-
та. Това се обяснява въ об-
стоятелството, че Саро е се-
наторъ.

Парижъ 25. По чтичес-
китѣ групировки днесъ за-
почнаха да определятъ
своего становище къмъ на-
бинеца на Саро.

Вече е свършено ясно,
че новото правителство
не се посреща съ въздуше-
вление отъ никоя групи-
ровка. Особено разочарова-
на е дѣсницата, която е
дори огорчена.

Дѣсничарскиятъ печатъ
отъ днесъ открива вече
борбата си срещу кабине-
та Саро. Депутати отъ дѣ-
сницата се готвятъ вече
да подадатъ интерпелации
срещу правителството и
да го поставятъ по тѣя
начинъ въ тежко положе-
ние.

Новото правителство се по-
среща много добре въ Сена-
та. Това се обяснява въ об-
стоятелството, че Саро е се-
наторъ.

Парижъ 25. По чтичес-
китѣ групировки днесъ за-
почнаха да определятъ
своего становище къмъ на-
бинеца на Саро.

Вече е свършено ясно,
че новото правителство
не се посреща съ въздуше-
вление отъ никоя групи-
ровка. Особено разочарова-
на е дѣсницата, която е
дори огорчена.

Дѣсничарскиятъ печатъ
отъ днесъ открива вече
борбата си срещу кабине-
та Саро. Депутати отъ дѣ-
сницата се готвятъ вече
да подадатъ интерпелации
срещу правителството и
да го поставятъ по тѣя
начинъ въ тежко положе-
ние.

Новото правителство се по-
среща много добре въ Сена-
та. Това се обяснява въ об-
стоятелството, че Саро е се-
наторъ.

Парижъ 25. По чтичес-
китѣ групировки днесъ за-
почнаха да определятъ
своего становище къмъ на-
бинеца на Саро.

Вече е свършено ясно,
че новото правителство
не се посреща съ въздуше-
вление отъ никоя групи-
ровка. Особено разочарова-
на е дѣсницата, която е
дори огорчена.

Дѣсничарскиятъ печатъ
отъ днесъ открива вече
борбата си срещу кабине-
та Саро. Депутати отъ дѣ-
сницата се готвятъ вече
да подадатъ интерпелации
срещу правителството и
да го поставятъ по тѣя
начинъ въ тежко положе-
ние.

КОНТРОЛАТА ПО ПЕЧАТА ПРЕДСТОИ ДА СЕ ПОСТАВИ НА СЪВЪРШЕНО ДРУГИ НАЧАЛА

Ще се държи смѣтка за смѣтките, които самото общество налага на вестниците. — Ще се създаде непосредственъ
контактъ между ръководителитѣ на вестниците и службата по контролата. — Предвиденъ журналистътъ
ще бждатъ контролатори на нѣмшия качаѣ. — Контролата по вътрешнитѣ въпроси. — Какво ще
стане съ контролата по външнитѣ въпроси.

София 26. „Утро“ пише на
уводно мѣсто:

— М-ръ председателятъ
Кюселияновъ бѣше обещалъ,
че постепенно режимътъ за
контролата върху печата ще
се премахне, докато се стиг-
не до пълна свобода на пе-
чата.

Отговорътъ го дава м-ра
на правосъдието Пешевъ:

— Азъ съвсемъ не съмъ
на по-друго мнѣние отъ
м-ръ председателя, — отго-
варя м-ръ Пешевъ. — Необхо-
димо е, обаче, преди това
да се създадатъ объективъ-
ни условия за пълното
премалване на контрола-
та по вътрешнитѣ въп-
роси, а тия условия все
още не сж на лице.

На забележката, че ценъ-
зурата изхвърля, напримеръ,
едно съобщение за извърше-
ни промѣни, а следъ това на
други дѣнь дѣлуша сжщото
т оъа съобщение, м-рътъ
заяви:

— Най-сетне не ка
признаемъ, че тия на-
значения сж съвсемъ не-
вътрни. Вестникътъ си
има сжщо така своитѣ
морални отговорности
и санкции, които налага
самото общество. Реди-
ца такива нѣвътрни
новини, и ще видите кжде
ще отиде самиятъ вест-
никъ. Около това ще
бжде дадена пълна сво-
бода.

За да облекча работата
на журналиста, е сжщо
така и тая на организѣ

по контролата по печата,
азъ ще създамъ непосред-
ственъ контактъ между
васъ и мене, ръководите-
литѣ на нашитѣ вестници
и ръководителитѣ на служ-
бата на контролата.

Въ аниаги ще можете да
знаете какво се иска отъ
васъ и по такъвъ начинъ ще
се избѣгватъ маса неприят-
ности.

Службата по контролата
на печата нѣма дори да се
чувства, защото азъ ще ис-
камъ преди всичко вий сами
да бждете контролатори на
нашия печатъ.

Контролата по печата
по вътрешнитѣ въпроси
тръбва да бжде омасле-
на и азъ ще бжда тол-

кова по-щастливъ, кол-
кото по-скоро се добе-
ремъ до възможността
да не се упражнява ни-
каква контрола.

Ще се отнася до външ-
нитѣ въпроси, тамъ така
сжщо ще ви оставя съ раз-
възрани рѣше, но ще се съ-
гласите, че често пжти
нѣкое недогледаемо съобще-
ние може да предизвика
неочаквани и непредвидени
вреди и затова контрола-
та по печата ще остане.

Вървимъ къмъ норма-
лизиране на положението
и ще го постигнемъ по-
скоро, ако не сме спѣвани
въ нашитѣ усилия. Надъ
всичко стои спокойствието
на страната.

Новия френски кабинетъ
не се посреща съ въздуше-
вление.
Борбата срещу него почва.

Какво става съ общинскитѣ избори

Какво отговаря м-рътъ на вътрешнитѣ работи Саповъ. По-
ложението на общинитѣ по-рано и сега.

София 26. М-рътъ на вът-
решнитѣ работи Саповъ, на
задания му въпросъ:

— Не смѣтате ли, г-нѣ
м-ре, да дадете възмож-
ност на общинитѣ да
взематъ участие въ управ-
лението и въ уреждането
на общинскитѣ работи,
още повече че въ закона
за общинитѣ се предвиж-
датъ и общински съвети,
половината отъ чиито чле-
нове сж избираеми? Кога
сибтате, че общинскитѣ
избори могатъ да се про-
извеждатъ? — ни отго-
вори:

— И общинската пробле-
ма ще се разреши, както
всички други проблеми на
държавата, но ще тръбва
да се подготви почвата.

По-нататъкъ м-ръ Саповъ
продължи:

— Сегашната система не мо-
же да се откаже, донесе го-
лѣми и положителни резулта-

ти. При мене пристигатъ де-
легати отъ различни части на
Царството и отъ тѣхъ се на-
учавамъ, че въ селскитѣ и град-
скитѣ общини се творя, работи
се. Населението вижда
че може сега да се отда-
де на работа за благоустрой-
ството на общината.

По-рано селянитѣ бѣха
раздѣлѣни на партийни лаг-
ери и губеха времето си въ
разпрѣвки, вмѣсто да работятъ
за всеобщото изди-
гане на тѣхните селища.

Нека дадемъ и на общи-
нитѣ възможностъ да се
възмогнатъ.

Разбира се, грѣшки има.
Напоследѣкъ нѣкои общес-
твеници повдигнаха въпро-
са за управлението на об-
щинитѣ. Не може да се
отрече, ползата отъ кри-
стиката, когато се прави
съ желание да се подпо-
мogne правилното разре-
шение на една или друга
проблема, която засѣга
държавата.

Трѣбва да кажа, че пре-
группирането на общинитѣ
стана преди всичко по ма-
териални съображения. Съ
прегруппирането на общи-
нитѣ се постигнаха доста
икономии, преди всичко
за самитѣ общини, понеже
не харчатъ толкова много
за общината си.

Гръцката армия за прѣвъ пѣтъ

отъ дълги години насамъ не се мѣси въ изборитѣ. Днесъ се произ-
веждатъ законодателнитѣ избори. Между кои партии се води борбата

Атина 25. Утре ще бждатъ
произведени за и о нодателни
избори, за избираемо на 300
депутати отъ цѣла Гърция.
Изборната агитация е тѣвр-
де оживена. Днесъ въ цѣла-
та страна бѣха извършени
многобройни предизборни съб-
рания.

Водачитѣ на партиитѣ
пристигнаха тая
вечеръ въ Атина, за да
очакватъ резултатитѣ
отъ утрешнитѣ избори.

Главната борба въ ут-
решнитѣ избори ще се
води между листитѣ на
Цалдарисъ и Софулисъ
срещу обединената ли-
ста на ген. Кондилисъ и
Теодокисъ, защото и се-
га се състезаватъ ста-
ритѣ партии, Невъз-
можно бѣ да се създадѣтъ
нови партии.

Работницитѣ и професно-
налитѣ организации сж ре-
шително на страната на краля
но не можаха да създадатъ
една нова политическа орга-
низация.

Образувана е партия на
„Националното единение“, под
водачеството на Канелопулосъ
внукъ на Гуварисъ, разстре-
лянтъ презъ време на револю-
цията въ 1922 година, обаче

Безпощадна война
срещу Италия билъ обявилъ
Негултъ

Джибути 25 Съобщаватъ отъ
Десие, че абисинскиятъ импе-
раторъ, очаятъ отъ поражени-
ето на войскитѣ на Деста и на
други нѣкои абисински военаче-
лници, билъ решилъ да обя-
ви безпощадна война на Италия.

— Азъ желая войната да
бжде ожесточена и безпощад-
на.

Ний не желаемъ пленници,
а победи. Онзи, който не уби-
ва неприятеля, убива своитѣ
неприятели, убива своитѣ при-
ятели и съотечественици.

Въ нѣкои срѣди това съоб-
щение се счита като интрига
отъ стране на неприятелитѣ
на Абисиния.

СПОМЕНИ ОТЪ ВАРНА

вълашебни
японски миди
издѣлани отъ миди
за ефтината седмица
КНИЖАРНИЦА
МЕРКУРИЙ
ул. Царъ Борисъ 19 — Варна

Купуватъ отъ магазинитѣ
които иматъ на витринитѣ
си картонъ съ надписъ:
**Тукъ се даватъ
консумативни
мари**

„ИРА“
за да получите веднага
отъ Приморска попу-
лярна банка 2 % диви-
дентъ върху консумацията
въ пари. Спестовни книж-
ки безплатно отъ банката
или дружеството „ИРА“
ул. Царъ Борисъ 27. Книж-
ки раздаватъ и магази-
нитѣ.

1-244-4

Недѣля 26 т. м. въ Еван-
гелската църква — ул. Драго-
манъ 4 п-ръ г. Сивриевъ ще
говори за темата въ 10 ч.
тема: „Спасително еднообра-
зие“, а вечерътъ въ 7 часа на
тема: „Вѣра и настроения“.

Входъ свободенъ.

Поради ангажирането на много и голѣми шлагер-
ни филми, които Дирекцията на КИНО РАНКОВЪ
нѣма възможностъ и време да изнесе въ редовни
ежеседмични програми, то

НАУЧНО-КУЛТУРНИИ И ГЕОГРАФИЧЕСКИИ ФИЛМЪ
ДНЕСНА АБИСИНИИ
ще се даде в КИНО РАНКОВ въскрденвно,
начиная отъ понедѣлникъ 27 т. м.

въ ОТДѢЛНИ ДНЕВНИ СПЕКТАКЛИ
отъ 2:15 часа до 4 часа сл. обѣдъ
Въ Четвъртъкъ, Празникъ и Недѣля
Специални КИНО-УТРА съ сжщия филмъ

ГЕОРГЪ В ЦАРЬ БОРИСЪ

Един любим крал, монарх и моряк. Преди всичко краля. Всенародно траур. Какво трябва да научим от англичаните. Идеалът на възрождението.

ЗА ЦАРЯ И РОДИНАТА.

Един народ е толкова щастлив, колкото е по велик неговия монарх.

— За да може да царуваш и господствуваш, над хората, казва великия немски държавник Бисмарк, трябва да владее сърдцата им, душата им.

Когато преди около една година Георг V, крал на Великобритания и Ирландия и император на Индия отпразнува, двадесет и пет годишнината на своето царуване, народа от 600 милионната империя подчерта с небивала сила своята любов към краля.

Защо Георг V не беше само велик крал, но и велик човек, велико сърце.

Защо той властваше над една 600 милионна империя не чрез насилието, а чрез любовта и доверието на народа.

Принц Георг бѣ провъзгласен за крал на Великобритания и Ирландия и император на Индия през м. май 1910 год. Преди да се възкачи на престола скромния принц Георг, втори син на крал Едуард VII е бил морски офицер. Той обичал морето, обичал стихията му и искал до край да си остане моряк.

Георг V е обичал много своя народ. Той не е пропуснал случая винаги, през време на бедствие, когато народа страда, да бѣде между него с своята примѣрна другарка и негова постоянна помощница във всѣко начинание за благоденствието на народа, кралица Мери.

Особено силно я обичал краля моряците.

Един ден английският владетел, без да предвидя нито един, реши да обиколи сиромашките квартали, където в дѣното на живота, между много бедни и добри хора се крият разни екзотични типове.

Кралският автомобил събавен ходъ се движел из улиците на периферията.

Било привечеръ. След малко нощта се е готвила да падне надъ Лондонъ.

До жгѣла на улица отъ една кръчма излѣзъл пиятъ морякъ, застанал срещу автомобила и клатейки се като корабъ въ бурно море извикал на шофьора:

— Хей, нѣма ли за мене едно мѣсто?..

Краля накарал шофьора да спре автомобила. Той слѣзъл отъ него и протегнал ръка към пияния. Моряк поблѣднѣл, после затреперил. Той познал Георг V.

Ала добродушният вид на краля, неговата приятелска и човѣшка усмивка успокоили моряка. Краля поддал повторно ръката си и съ особен блѣсъкъ на очитъ си рекълъ:

— И азъ също съм бил морякъ, не се безпокойте, кажете къде искате да идете и ние ще те заведемъ.

Презъ това време около колата се трупали съ дузини хлапета, чатерили се по стѣпалата и съ любопитство разглеждали кралицата, която нежно имъ се усмивала.

Смъртта на Георг V покори въ трауръ не само Англия, но и цѣлия святъ.

Защо той бѣ мѣдъръ, справедливъ и човѣченъ и никога не желалъ да причини зло никому.

Британцитъ сж въ трауръ. Тѣ искрено скърбятъ за своя кралъ. Тѣ го обичаха и кралътъ за тѣхъ бѣ всичко: и животъ и смъртъ.

Нито единъ британецъ отъ най-малкия до най-големия не дигна ръка срещу своя кралъ.

Англичанитъ ся аристократи по духъ и каквито и да сж тѣхнитъ политически убеждения, тѣ ценятъ и пазятъ авторитета и честта на династията.

Ние, които забравихме, че единъ народъ е толкова велик, колкото по-вече пазятъ авторитета на държавния глава трѣбва да вземемъ примеръ и поука отъ Великобритания.

Ние трѣбва всички до единъ, малки и голѣми да обикнемъ искрено своя Царъ и сгруппирани около него да работимъ за величието на бащинията си.

Защо ние забравихме заветитъ на българското възрождение.

Защото днесъ въ земята ни като че ли е изчезналъ импулса да работимъ за бащинията си.

Всички ние сме българи и всички като българи трѣбва да тѣчимъ династията.

И когато ние привикнемъ като англичанитъ да ценимъ своя монархъ, да пазимъ авторитета му, да го обичаме като тѣхъ, тогава ние ще станемъ велики като Великобритания.

А нашата царъ е демократиченъ, той има сърдце, обича своя народъ и заслужава да бѣде цененъ и обичанъ искрено.

Защо ние сме малкъ народъ, а за да станемъ голѣмъ трѣбва преди всичко да стѣнемъ характерни, да вървимъ по опредѣлени политически пѣтища, да бѣгаме отъ авантюритъ и да благоговѣемъ предъ династията и да я пазимъ като свещенъ храмъ.

Димитър Аджемовъ

Е ДНО ДНЕВКА

Сократъ и ние. Има истини, които сж като ела мажите; тѣ никога не губятъ отъ блѣсъка си, въчко светятъ като слънце.

Ако ние познаваме тѣ истини, по малко щѣме да ершиимъ въ живота и по-малко щѣме да втрадаме.

Всички грѣшки, които дойдоха една следъ друга и кацнаха като черни врани по роднитъ ни угари, дойдоха за тѣхъ, защото ние забравихме вѣчнитъ истини.

А бисеритъ на човѣшката мисль сж юздитъ на езика, юздитъ на душата, юздитъ на вѣличията и порочитъ.

Четири вѣка преди Христа великиятъ грѣцки философъ Сократъ умирайки въ тъмницата килия остави на човѣшкостта вѣчни истини.

Той ги завеща на тѣзи, които се занимаватъ съ политика, които коватъ съдбинитъ на народитъ и отъ които зависи щастieto и радостъта на хиляди човѣци.

Сократъ каза тѣзи истини въ тъмницата килия, когато отровата е разяждала гърдитъ му, и когато най-предания му ученикъ Критонъ съ сълзи на учи го е молилъ да избѣга отъ затвора.

Великиятъ атинянинъ отхвърлил предложението на Критона, той съ усмивка на уста му казалъ: — „Смъртъта може да умери само тѣлото на човѣкъ, но тя не може да убие неговата любовъ къмъ истината.“

Който се нагрѣбъ съ великата мисль да служи на своя народъ, той трѣбва предварително да се отрече отъ себе си и да пожертва всичко за бащата на народа.

Никой никога не може и не бива да управлява народъ стирания. Който дигне камшикъ срещу народа, той е предварително осѣденъ на смъртъ въ душата на народа.

Нито единъ голѣмъ държавникъ не е станалъ такъвъ отъ тирания, той се е издигналъ само благодарение на любовта си къмъ народа.

Човѣкъ не трѣбва да се бои отъ тираниитъ, не трѣбва да се бои отъ тѣхнитъ, затвори и вериги, човѣкъ трѣбва да се бои само отъ — съвестъта си.

Този, който иска да служи на своя народъ не трѣбва да мисли ни за живота, ни за смъртъта, а трѣбва да се стреми да поспѣва само като честенъ човѣкъ, който искрено обича своя народъ.

Не могатъ да донесатъ добро за своята земя, онези които не сж готови да умратъ за нея и които говорятъ за народа само за това, за да смѣкатъ отъ грѣба му жасието и облаги.

Най-долното състояние въ живота сж онези хора, които искатъ върху неволата на своя народъ и своето отечество да си създадатъ благосъстояние.

Азъ умирамъ отъ отровата, а следъ менъ оставатъ онези, които троятъ душата на народа. И те ще умратъ и поменъ нѣма да остане отъ тѣхъ, защото тѣ предварително преди да сж се родили сж били мъртви.

Сократъ предсказа своето безсмъртие, той остана да живѣе въ вѣковетъ, защото умря за доброто и щастieto на своя народъ.

ПРОМЕТЕЙ

Съобщавайте за умрелитъ животни и птици

Съгласно закона за Санитарно-ветеринарната служба и този за насърчение борбата съ епизотичитъ по домашнитъ животни и птици обещание за умрѣли отъ заразни болѣсти животни се заплаща, само когато стопанина своевременно е заявилъ за смъртъта имъ.

Ето защо Ветеринарното отделение при общината предудержава стопанитъ на животни, да съобщаватъ на сжщото отделение всѣки смъртенъ случай, за да се провери и опредѣли следва ли се обещание.

Билъ Газонъ си отдѣхна. Това обяснение бѣше твърде естествено и подобна злоупотрека бѣше твърде възможна въ златарското занятие.

Следъ като увѣри още веднѣжъ майстора, че ще се върне непременно вечертъ, Билъ Газонъ се сбогува и напусна, заедно съ Самъ. По пѣтя негрътъ се обърна къмъ приятеля си:

— Защо го запита за ржката му?

— И азъ не знамъ защо. Спомнихъ си, че бѣхъ ранилъ нощетъ нападателя си въ дѣсна ржка, а пъкъ сега забѣлѣхъ, че точно дѣсната ржка на майстора е превързана. Не мога никакъ да си обясня това странно съвпадение.

Билъ Газонъ не отговори, а се замисли:

— Значи, и Самъ о ималъ сжщото подозрѣние.

— Какво имашъ на ржката си, майсторе? И отново въ душата на Билъ Газонъ се промѣкна сжщото неясно подозрѣние.

Златарътъ отправи единъ мраченъ погледъ и замѣлча за единъ мигъ, преди да отговори тихо.

— Изгорихъ си ржката на казанчето за тепене на злато.

Билъ Газонъ си отдѣхна. Това обяснение бѣше твърде естествено и подобна злоупотрека бѣше твърде възможна въ златарското занятие.

Следъ като увѣри още веднѣжъ майстора, че ще се върне непременно вечертъ, Билъ Газонъ се сбогува и напусна, заедно съ Самъ. По пѣтя негрътъ се обърна къмъ приятеля си:

— Защо го запита за ржката му?

— И азъ не знамъ защо. Спомнихъ си, че бѣхъ ранилъ нощетъ нападателя си въ дѣсна ржка, а пъкъ сега забѣлѣхъ, че точно дѣсната ржка на майстора е превързана. Не мога никакъ да си обясня това странно съвпадение.

Билъ Газонъ не отговори, а се замисли:

— Значи, и Самъ о ималъ сжщото подозрѣние.

Кино „БЪЛГАРИЯ“

Отъ утре понедѣлникъ новияждана до сега филмова динамика!

Филмъ съ сензационенъ сюжетъ, движение и напрежение! Съ социална тенденция и смислено съдържание!

Съ богата артистичностъ и художественъ реализъмъ

ПОДЗЕМНИТЪ ХОРА

Хора-титани, надъ които всѣки мигъ висе костеливата ржка на смъртъта. Техника а на филма е грандиозна. Катастрофалнитъ срутвания, страховититъ експлозии, ужаснитъ пробиви на рѣката, стихийниятъ пожаръ и пр., сж шедевори на постижения на режисурата и снимки съ

колоситъ на екрана:

Викторъ Манлагленъ, Едмундъ Лоу, Маржори Рамбо и др.

Дневни 4-30 ч. празнични 3 и 5 ч. сл. об. Вечерни 8-45 ч

НАУЧНО-ЗООЛОГИЧНО ЧЕТИВО

Какво разстояние може да измине човѣкъ за 1 часъ

Нормалното разстояние, което човѣкъ може да измине е 50 сръдно 80 метра въ минута, което е равнява на около 5 км. въ часъ.

Ако пешеходецътъ бърза и е привикналъ да върви пешъ, може да измине до 6 км. въ часъ.

Единъ добъръ плувецъ може да преплува 5 км. въ часъ. Има пешеходци, които могатъ да изминатъ до 7 км. въ часъ.

Има много бѣгачи шампиони, които могатъ да достигнатъ бързина до 16 км. въ часъ и то по едно протежение отъ нѣколко десетки км. Доводителство за това сж постиженията на маратонскитъ бѣгачи.

Както се знае, маратонското надбѣгване е състезание на 42 км.

Презъ 1913 г. покойниятъ шампионъ Жанъ Бу-

енъ счупи досегашния рекордъ и достигна една бързина отъ 19 км. въ часъ.

Прочутитъ атлети Нурми и Ладумегъ презъ 1933 г. постигнаха бързина отъ 24 км. въ часъ, само че не за цѣлъ часъ, а само презъ течение на 2 м. и половина.

Съ кѣнки съ колелца човѣкъ може да достигне бързина отъ 29 км. въ часъ, а максималната бързина съ кѣнки върху ледъ е 33 км. въ часъ.

Единъ колоездачъ-любитель може да достигне при обикновена разходка една бързина отъ 20 км. въ часъ. Професионалитъ колоездачи постигатъ презъ време на надбѣгванията една скоростъ отъ 37 км. сръдно въ часъ.

Отъ кога нова година се пада на 1 януарий

Обичаятъ да започва Новата година отъ 1 януарий датира отъ времето на френския кралъ Карлъ IX. До тогава Новата година е започвала на Великденъ.

Въ единъ указъ, издаденъ въ Парижъ на 1 януарий, 1564 година се казва:

— Желамъ и заповѣдваме за напредъ въ всички документи, регистри, контракти, заповѣди, указы, официални и частни писма годината да започва и да се изчислява отъ първия денъ на м. януарий.

Англия е започнала да изчислява новата година отъ 1 януарий много по-късно — едва отъ 1752 година насетне.

Товага това нововъведение е предизвикало сжщинска бунтовщина.

Това съобщение е отъ голѣмо значение и за статистиката, по отношение смъртността на домашнитъ животни.

Кино България днесъ дава двойна програма: 1. Смѣлня покровители; 2. Тангото на смъртъта.

Щомъ се смрачи, двамата приятели отново се представиха предъ бижутера.

— Е какъ е? Продава ли вашиятъ клиентъ статуиката? — запита Билъ Газонъ още щомъ влѣзе.

— Още не е идвалъ, но го чакамъ всѣки моментъ да пристигне, — отвърна майсторътъ. Бждете така добри и почакайте въ съседната стая, докато азъ привърша съ него разговора си. Нѣма защо да знае кой е купувачътъ.

— Както искате, — съгласи се младежътъ съ него.

Златарътъ отвори съседната стая и покани двамата сѣ гости въ нея.

— Веднага ще запала лампата. — заяви той и се оттегли.

Билъ Газонъ навлѣзе до къмъ сръдата на стаята, последванъ отъ приятеля си и чу какъ златарътъ въ това време започна да приготвя една лампа. Тѣмо въ тоя моментъ се отвори входната врата откъмъ улицата.

Майсторътъ си показа лицето на вратата и прошепна:

— Струва ми се, че пристигне. Ще прибѣгамъ въ магазина да видя.

Щомъ вратата се затвори, въ стаята настѣпи пълненъ мракъ. Младежътъ се примѣгна до вратата, съ целъ да подслушва разговора

ва обстоятелство, да се натъкне на диритъ му.

Трѣбваше, обаче да постѣпи по такъвъ начинъ, щото да не възбуди никакво съмнение.

При подаване обратно на статуиката, Билъ Газонъ заяви съ огненъкъ на безразличие въ гласъ:

— Голѣмъ любителъ съмъ на подобни скъпоценности и бихъ я купилъ съ най-голѣмо удоволствие, ако е за проданъ. Ако имашъ възможностъ, говори съ собственика ѝ.

Майсторътъ кимна съ глава и постави статуиката на мѣстото ѝ.

— Ако сте купувачъ, тогава заповѣдейте тая вечеръ отново. Може до тогава да ми се отделе случай да говоря съ японецъ. Но ще трѣбва да предвидите една малка комисиона и за мене.

— Безъ съмнение. Ще дойда, значи, тая вечеръ, — заяви Билъ Газонъ съ възторгъ.

Тая случайна среща му идваше, както изглеждаше, на помощъ и като купи една малка брошка, колкото за предъ очи, побърза да напусне магазина.

Преди да излѣзе, все пакъ не се стърпѣ, а

запита златаря.

— Какво имашъ на ржката си, майсторе? И отново въ душата на Билъ Газонъ се промѣкна сжщото неясно подозрѣние.

Златарътъ отправи единъ мраченъ погледъ и замѣлча за единъ мигъ, преди да отговори тихо.

— Изгорихъ си ржката на казанчето за тепене на злато.

Билъ Газонъ си отдѣхна. Това обяснение бѣше твърде естествено и подобна злоупотрека бѣше твърде възможна въ златарското занятие.

Следъ като увѣри още веднѣжъ майстора, че ще се върне непременно вечертъ, Билъ Газонъ се сбогува и напусна, заедно съ Самъ. По пѣтя негрътъ се обърна къмъ приятеля си:

— Защо го запита за ржката му?

— И азъ не знамъ защо. Спомнихъ си, че бѣхъ ранилъ нощетъ нападателя си въ дѣсна ржка, а пъкъ сега забѣлѣхъ, че точно дѣсната ржка на майстора е превързана. Не мога никакъ да си обясня това странно съвпадение.

Билъ Газонъ не отговори, а се замисли:

— Значи, и Самъ о ималъ сжщото подозрѣние.

Германия и морето

дешето на Германия лежи въ морето. Бърз развой на германския военски флот. Имперския морски съюз. Три милиона и петстотин хиляди членове. Ново изграждане на похабените сили. Морето е най-важния проводник за разпространяване на културата

Някога, преди повече от половин век, германския император Вилхелм II бѣ заявлявал: „Deutschlands Zukunft liegt im Meer!“ Това бѣше въ моментъ на общъ националенъ демъ, моментъ на трѣскъ за роителна дейностъ въ всички дѣла на стопанския и политическия животъ, време въ кое германския народъ се полъгаваше да си извоюва онѣя слава подъ слънцето, които бѣше, че подобаватъ на личното му. Думитъ на простотения монархъ бѣха правилно оценени отъ мѣрдавинитѣ актори въ страната. Нѣщо повече: тѣ станаха програма цѣло едно поколение. Основанъ бѣ имперския морски съюз (Deutscher Flottenverein). Взеа да никнатъ корабостроителници и изъ германскитѣ пристанищни градове, — тогава несъществуващи: mania-Werft въ Килъ, „Вулканъ“ въ Шетинъ, Blohm & Co въ Хамбургъ, Staatswerft Вилхелмшафенъ и др. За чина се бързъ разтежъ на германския търговски флотъ, то трѣбваше да отговаря на разширяваща се външна търговия. Въ 1871 г. флотъ бѣше почти изключително вътрешенъ и възлизаше на около 1 милионъ тона (20 пкти по-малкъ отъ английския), въ 1914 година той вече паракосенъ и възлизаше на 5 милиона и 500 х бртис. тона (4 пкти по-малкъ отъ британския). Военния флотъ въ свой редъ тоже растеше рже.

Програмитъ на гросадмиралъ фонъ Тирпицъ го довеа да брой въ 1914 година 45.405 тона срещу 2.200.000 на страната на гордия бйонъ. За рибарския флотъ юбителския да не говоримъ. Верното море бѣ станало истинския смисълъ на дуга „Немско“ море. Империя морски съюзъ стигна да ри 3.500.000 члена въ 1914, въ 15 годишенъ животъ, и въ първо мѣсто въ свѣта. Изглежда на Нептунъ като ли не желаше да стои погледъ въ в. британски рже. Германия си бѣ поставила за лъ да го отскубне отъ въ последнитѣ, но еждевремето избухналата вътовна война я завари съ напълно реализирани проамии. Блѣнътъ на адмиралъ рипицъ — въ жестокъ бой откритото море да срази ювния морски тиранитъ — тана неосъщественъ! Дойде ополучения край на войната — усилията, полагани презъ ловинъ въкъ, бѣха съ единъ махъ унищожени. Имперския югъ за открито море (le Hochsee) намѣри дѣто на англ база Скапа флуу търговския бѣ подѣленъ, то плачка, между силитѣ на глашението...

Но... отъ тогава до днесъ мина доста време, цѣли седемнадесет години. Презъ тоя риодъ отъ време бѣха разити неумовърни усилия за ювото изграждане на похабенитѣ ценности. Сведенъ до ниожни размѣри презъ 1918 г., юговския флотъ на Рейха е че близо 4 мил. брт. тоъ, а военния не ще закъснѣе а достигне 3.501.000 тона *) въ най-скоро време, радетелиъ за „нова Германия“, които а за „една силна Германия“, дна Германия почитина въ аѣта и сѣ надмощенъ гласъ въ международнитѣ конферени, виждатъ първото и найлавно условие за това въ зюването на морето — засилането на флота, отново е на невенъ редъ, прочее, девиза а бившия императоръ: „Бжашето на Германия лежи на орето“!

Реформиранъ е Flottenverein въ новъ съюзъ Reichsbund für Segeltung, въ който членуанато на Хитлеровитѣ отгра

*) Бжашето на Германия лежи на морето.

**) Съгласно морската спогодба въ Англия.

ди — младежъ и шурмови — е задължително. Начената е усиленна морска пропаганда всрѣдъ народа чрезъ печата и беседи, позиви и др. Ние спираме нашето внимание на такъвъ единъ позивъ, който поради ценнитѣ мисли, които съдържа, представлява интересъ. Ето го:

— „Какво трѣбва да знае всѣки германецъ за морето?“ се запитва въ позива и се отговаря по следния начинъ: Морето е най-важния проводникъ за разпространението на културата. То поставя огромна мостъ между всички народи, които притежаватъ брѣгове и ги прави непосредствени съседи. Морето предлага ключа за всичкиѣ богатства на тоя свѣт. Който владѣе морето, владѣе чрезъ него свѣта. Най-крупнитѣ проблеми на историята сж били разрешавани на откритото море. Положението, което единъ народъ заема въ свѣта, се опредѣля въ последната смѣтка отъ неговата сила на море. Иерархията на великитѣ сили се опредѣля въ зависимостъ отъ голѣмината на тѣхния флотъ. Колониалнитѣ задморски експедиции и морскитѣ войни представляватъ сърдцевината на свѣтовната история, — нейния грѣбнакъ. Силата на морския народъ намира своя изразъ въ флота. Флота се различава коренно отъ сухопътната армия по много причини. Създаването на една армия може да е въпросъ на едно единично мнение; създаването на флотъ е преди всичко въпросъ на общественото мнение.

Докато сформирането на една сухопътна армия е въпросъ на едно сравнително кратко-временно обучение, — изграждането на отдѣлни военни кораби трае отъ една (при торпедоносцитѣ) до 3 пълни години (при броненосцитѣ); а за осъществяването на единъ голѣмъ отрядъ е необходимо цѣло десетилетие, даже и повече. Затова пъкъ този голѣмъ периодъ отъ време — който е необходимъ за създаването на единъ шо годе флотъ — придава на единъ създаденъ вече флотъ голѣма стойностъ въ международната политика,

Неправилното оценяване значението на морскитѣ интереси застрашава да провали отово германския народъ. „Свѣтовната война даде на Германия единъ написанъ съ кръвъ примѣръ — колко лесно може да бжде уязвена страната, когато връзката съ нейнитѣ задморски източници на сур. материали и хран. припаси бжде прекъсната, и когато бждатъ затворени вратитѣ къмъ свѣтовнитѣ пазари, кждето тя пласира произведенията на своето стопанство. Политическата школовка на германеца и специално осъзнаването на това — докато неговия животъ зависи отъ морето и к а к а о решително влияния упражнява то върху съдбата на всички народи, трѣбва да започне отъ младежтѣ. Въ кой учебникъ по история на нашитѣ училища е било изложено до сега значение на морето и на морскитѣ войни въ размѣръ, какъвто имъ подобава?

Необходимо е на всѣки германецъ, даже и на онзи, който обитава най-непристъпната планинска колиба, да се даде едно единно основно понятие за значението на морето, което да се опрѣсняява поне веднажъ въ годината при празнуването на специалния „Денъ на морето“. До сега само малчината, служители отъ военния флотъ сж носели морска просѣта всрѣдъ по-широкитѣ маси на народа, когато — следъ свършване на службата си — сж се завършили по роднитѣ си мѣста. Трѣбва да се насажда въ народа едно смислено политическо разбиране на морето. Тая задача покрай другото, трѣбва да се възложи и на училището.

Д. Марковъ

Хроника

Днесъ Варненски Народенъ Театъръ ще представи, вечерно „Сензационенъ процесъ“ съ г. Никола Икономовъ.

Дайте си дрехитъ на представителството Матей Недковъ и ще ги получите по-хубави отъ нови.

Последенъ случай! тази вечер да видете въ Кино Ранковъ тройната изненада: 1) Филмътъ огледало на всѣка женска душа „Вѣчната пѣсенъ“ 2) Новъ свѣтовенъ тонпрегледъ съ оригинални снимки отъ бомбардирането на единъ абисински градъ отъ италианскитѣ аероплани и 3) Цѣлтъенъ трикъ-филмъ: „Злиятъ фавнъ“.

Голѣмъ Радио-концертъ. Наскоро предстои голѣмъ радио-концертъ отъ творбитѣ на нашия композиторъ Ал. Кръстевъ. Ще се изпълни и знаменитата балада „Нераздѣлни“ отъ П. Славейковъ, съ участието на флотския оркестъръ.

Общинското стопанство за електричество — Варна съобщава на клиентитѣ си ползуващи се съ електрическа енергия и живущи по Евксиноградското шосе, около манастира Св. Константинъ и с. Царево че начиная отъ 27 т. м. понеделникъ отъ 8 ч. сутринтъ до 3 и половина ч. сл. обеще спира електрическия токъ на градската мрежа въ сѣщия районъ поради ремонтъ на мрежата.

ИВАНКА КОМАРДЖИЕВА

Заболѣнаръ

се завърна и започна да приема.

НОВО ПАЗАРСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 356

гр. Нови Пазаръ, 24. I. 1936 година

Обявява се на интересующитѣ, че на 30 день отъ публикуване настоящето въ в. „Варненски новини“ ще се произведе въ общинското управление търгъ съ явна конкуренция за доставка на около (120,000) сто двадесет хиляди броя тухли при размѣри 25 — 12 — 6,5 см. нуждни за постройка общински домъ.

Приблизителната стойностъ на доставката е 75.000 лв. Доставка внася залогъ 5 на сто въ банково удостоверение или пари.

Всички разноси по търга и пр. сж за смѣтка на доставчика.

Поемнитѣ условия сж на разположение на конкурентитѣ всѣки присѣственъ день и часъ въ общината.

Закона за Б.О.П. е задължителенъ.

Отъ Общината

154

„Тайната на единъ гробъ“

Мартия замълча, уморена отъ вълнение, но контесата я улови за раменетѣ и я разтърси като заповѣда: говори!

— Видѣхъ го да пресочи оградата и да отива къмъ параклиса, гдето нощемъ оставятъ мъртвитѣ тѣла за погребение; той влѣзе вътрѣ, азъ се приближихъ, и погледнахъ презъ прозореца. Вътрѣ бѣше и гробаря. Видѣхъ, когато двамата отвориха единъ ковчегъ, извадиха едно женско тѣло — познахъ го, то бѣ слагинята Анна, която умрѣ сѣщия день, Робертъ подпомогнатъ отъ гробаря, облече мъртвата въ една бѣла рокля и понесе тѣлото. Гробарятъ отиде да заключи вратата на гробищата, следъ което получи отъ Берковъ пари. Робертъ се запжти къмъ гроба на Лизета. Преди това азъ се покачихъ на едно дърво, отъ гдето можеше да се наблюдава. Двамата стигнаха до гроба и започнаха да копаятъ. Ковчегътъ биде изваденъ, откритъ празенъ. Въ него туриха тѣлото на Анна и заринаха дупката.

Контесата слушаше съ изумление. Тя искаше да говори, но гласа ѝ се бѣ схванзълъ. Като се свѣсти, тя извика: — Боже мой! Лизета жива? Но где е тя? Кжде я държи Берковъ затворена?

— Не зная нищо по-нататѣкъ, госпожо.

— Трѣбва да научимъ всичко! На ти пари, иди скоро въ града и се научи, какво е станало съ Лизета. Ти си умно и отворено момиче. Вземи тия 500 франка за сега, иди си купи рокля, ти си хубаво момиче, следъ това помъчи се да привлечешъ Берковъ и да го изпиташъ. Ще ти дамъ много пари, Мартио, само да научишъ тайната. Тичай, нѣма време за губене!

Очитъ ѝ свѣткаха, цѣлото ѝ тѣло трепереше, като че ли предъ нея стоеше ней-голѣмата ѝ сѣперница. Миртия, която знаеше, на какво е спо-

Ний познаваме историята отъ сухото описание на историцитѣ за величественитѣ борби и стѣлкновения на народи, общества, политически течения.

Но знаемъ ли ний сжщността на събитията, забулена задъ кулиситѣ? Познаваме ли живота въ дворцитѣ, кждето сж се зараждали събитията и сж бивали погребвани много величави идеи и много напѣни на измъченото човѣчество

Емилъ Янингсъ

Леополинда Константиновъ

Вернеръ Хинцъ

Теодоръ Лоосъ

и други ни разкриватъ въ грандиозния исторически филмъ

СТАРИЯТЪ И МЛАДИЯТЪ КРАЛЕ

завесата, задъ която сж прикривани до сега събитията отъ епохата на най-величественитѣ борби въ Европа.

Предъ очитѣ на зрители оживѣватъ величавитѣ образи, на КРАЛЯ ВОЙНИКЪ ФРИДРИХЪ ВИЛХЕЛМЪ I и най-великия пруски кралъ — ФРИДРИХЪ ВЕЛИКИ.

А най-важното е, че всички снимки сж правени въ самитѣ дворци на прускитѣ крале — въ Потсдамъ, Берлинъ и пр.

Отъ понеделникъ 27 т. м. тържествена премьера въ Кино Ранковъ

БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО гр. НОВИ ПАЗАРЪ

Обява № 357

градъ Нови-пазаръ, 25 януарий 1936 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 30 день отъ публикуване настоящето въ в. „Варненски новини“ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция въ общинското управление за доставка на около 60.000 броя тухли при размѣри 25 — 12 — 6,5 см. необходими за постройка училище въ с. Станъ.

Приблизителната стойностъ на доставката е 37.500 лв. За правоучастие въ търга конкурентитѣ внасятъ залогъ 5 на сто въ банково удостоверение или въ пари.

Закона за Б. О. П. задължителенъ, поемнитѣ условия сж на разположение на конкурентитѣ всѣки присѣственъ день и часъ въ общината.

Всички разноси сж за смѣтка на доставчика.

Отъ Училищното Настоятелство

Гара Оборищевска общинска скотовъдна комисия Варненско

Обявление № 329

гара Оборище, 25 януарий 1936 година

На 30-я день отъ публикуване на настоящето обявление отъ 9 — 12 часа ще се произведе търгъ съ явна наддаване за отдаване подъ наемъ за 2 години скотовъднитѣ ниви въ с. Оборище, отъ 55 дек. раздѣлени на 5 парцела.

Търга ще се произведе въ училището на с. Оборище. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ Общината всѣки присѣственъ день и часъ.

Отъ комисията

„Библиотека Варненски новини“

151

гдето я бѣ извикалъ и я покани да седне, като добави усмихнатъ, че Арпадъ я обвинява.

— Арпадъ ме обвинява? каза тя счудено.

— Господжата се преструва, каза Арпадъ забърканъ.

— Казвай, приятелю, какво искашъ! отговори Ирина студено.

— Ще каже, госпожо, бждете спокойна. Но е ли вѣрно, че когато непознатиятъ човѣкъ удари господаря по главата, вие ми казахте да го премахна отъ свѣта? Азъ се заклевамъ, че този човѣкъ бѣше вашия първи мъжъ.

Ирина стана отъ канапето, отиде бързо при Леона и като улови съ треперяща ръка неговата, каза му:

— Леоне, този човѣкъ е полудѣлъ! И тя се прилепи до мъжа си, гледаща съ уплаха Арпада, който идеше да открие всичко.

— Стига, стига, каза Леонъ; да не бѣхъ увѣренъ, че не си въ себе си, бихъ те пратилъ въ затворъ!

— Добре, азъ си отивамъ! отговори Арпадъ съ гордъ тонъ. Да даде Богъ, никога да не съжалявате, че не сте ме повѣрвали. Но преди да си отидъ, знайте, че жена ви е била актриса въ циркъ, а ако не ме вѣрвате, попитайте директора на цирка Ренцъ.

И като се поклонилъ подигравателно, Арпадъ излѣзе.

— Уви! побъркалъ се е нещастникътъ, каза Ирина, като привлече къмъ себе си Леона. Но ти защо мълчишъ, защо си тъй натъженъ? Нима повѣрва, че съмъ била нѣкога артистка?

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Варна в историята

Конференцията на д-во „Кореняк“ Референта на г. Манов

Тази сутрин в 10 и половина К. П. И. Д-во „Кореняк“ устрои в салона на зала „Съединение“ публична конференция.

Тя бѣ съвикана съ целъ да се изяснят редица въпроси, свързани съ историята на Варна.

Конференцията бѣ отлична посетена.

Присъстваха: пом. кмета Куртевъ и много видни варненски общественици и граждани.

Председателя на дружеството г. Мановъ реферира върху историята на Варна през историческата и по сетнешната епоха.

Референцията направи единъ исторически прегледъ на всички ония събития, които сѣ непосредствено свързани съ нашия градъ и които малко или много сѣ оставили следи върху душата на Българското племе.

Презъ Варна сѣ минали най-различни племена и народи, като се почне отъ асавити, кробоузити и се стигне до византийците, а по-късно хунити, аварити и българити.

Понататъкъ референцията се спира върху историята на Варна, освободението и, първите търговски дружества и по важни

нитѣ събития, разиграли се въ нашия градъ.

Така наприимеръ презъ 545 година въ Варна и околноститѣ му е станалъ потопъ, по късно 764 година втори по голѣмъ потопъ.

Въ 1821 година 28 априлъ Варненскитѣ първенци отроили митрополита си Захарий, за да не издаде тайната за готвящото се въстание, а на Великденъ сжщата година турцитѣ обесили 7 първенци.

Презъ 1841 година 27 септември въ Варна е станало голѣмъ пожаръ, който е унищожилъ 180 магазини и депозита, а презъ 1846 година се е появила въ Варна първата холера отъ която сж умрели 1000 души.

Накрай г. Мановъ апелира къмъ всички да подкрепятъ дружество „Кореняк“ и влѣзатъ въ редовитѣ му и работятъ за просперитета на Варна.

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ реклама се приематъ въ администрацията на „Варненски новини“ 1-10

НИКОИ НЕ ХВЪРЛЯ ПАРИ на улицата. И при все това, много хора плащатъ за реклама, които не постигатъ целта си.

Иорданъ Ив. Даскаловъ

ЗЪБЕНЪ ЛЪКАРЪ

се установи на постоянна практика въ гр. НОВИ ПАЗАРЪ 1-5

Юлиантектелъ А. Д.

— ВАРНА

Фабриченъ окладъ на вълнени платове

Царъ Бориоъ 3.

Съобщава на многобройнитѣ си клиенти, че пристигнаха за сезона платове за мъжки и дамски балтони и костюми, специални платове за палта на ученици и ученически шапки, шапки, шевоти, спортни

Освеща голѣмъ изборъ платове и др. Цени фабрични

Послѣдѣтасъ

Въ Гърция се носятъ слухове за новъ воененъ превратъ

Вчерашното спешно заседание на министерския съветъ. Единъ доносъ на комунистическата партия. Кондильскъ ще се противопостави на идването на Венизелосъ на власт. Уволненитѣ презъ мартъ офицери искатъ връщането си на служба. Поведението на краля Правителството взема строги мѣрки за запазване на реда и спокойствието въ страната.

София 25. (Стефани) Изглежда, че спешното заседание на министерския съветъ, което се състои днесъ, е било предизвикано отъ доноса направенъ отъ комунистическата партия до м-р председателя съ препоръжано писмо, споредъ който генералъ Кондильскъ подкрепенъ отъ нѣколко елемента на армията, готвель да извърши държавенъ превратъ.

А тѣ на 25, (Хавасъ). Предвижда се, че законодателнитѣ избора ще бждатъ произведени спокойно утре (б. р. днесъ).

Гипотезата се носеха обезпокоителни слухове, но изглежда че се касае по-скоро за предизборни маневри на нѣкои военни среди около генералъ Кондильскъ. Тѣзи среди сж искали да те взематъ мѣрки за противопоставянето на идването на властъ на либералитѣ (Венизелитѣ) въ случай че получатъ мнозинство въ изборитѣ, а сжщо така за да се попречи на приеждането на служба на офицеритѣ уволнени следъ Мартенската революция.

Споредъ други слухове уволненитѣ офицери чийто брой възлиза на нѣколко стотин души, се готвятъ да предприематъ воененъ превратъ, за да наложатъ възвръщането си и да наложатъ репресии на политическитѣ си противници.

Освенъ това връщането на служба на офицеритѣ бунтовници не се предвижда поне за сега.

Прочее безпокойствието изглежда неоправдано, особено следъ формалното опровержение на м-ръ председателя

Демирдзисъ и на м-ра на войната генералъ Папагосъ.

Всички слухове се свързватъ за тенденциозни и положително сж силно преувеличени. Нѣкои днешни началници на армията се показали малко благосклонни спрѣмо връщането на уволненитѣ офицери, още повече като се има предвидъ поведението на Краля къмъ когото грѣскитѣ военачалници сж много преданни.

Правителството, обаче взема мѣрки за да се справи съ всякаква авантюра и за да запази реда.

УСТРОЕНА ЗАСАДА

отъ абисинцитѣ при Макале

Лондонъ 25. Дописникътъ на Ройтеръ отъ Адисъ Абеба телеграфира, че „абисински“ патрули, следъ като подготвили засада въ околноститѣ на Макале, прицѣлили нѣкои италиански отдѣления и завързали сражение съ тѣхъ.

И отъ дветѣ страни войницитѣ се били съ голѣма самопожертвувателностъ.

Краятъ на сражението още не се знае.

Италианцитѣ настѣпватъ

къмъ високото плато Бенда. Липсата на вода

Римъ 26. Споредъ съобщенията отъ южния фронтъ, колонитѣ на ген. Грациани продължаватъ да напредватъ къмъ високо плато Бенда, което, макаръ че е обрасло съ гъсти гори, е бедно откъмъ вода.

Ген. Грациани съобщилъ на войницитѣ си, че отъ тоя моментъ ще могатъ да разполагатъ съ 1 литъръ вода на човѣкъ на денъ.

Борбата въ Ромѣния противъ размирнитѣ националисти

Букурещъ 26. По поводъ на инцидентитѣ, предизвикани презъ последнитѣ нѣколко седмици отъ организацията съ воененъ характеръ на така нареченитѣ „Синитѣ ризи“, създадени отъ националъ-християнската партия, а сжщо така и влѣдствие на интервациитѣ на опозицията въ камарата, днесъ се събра една правителствена конференция, следъ която бѣ издадено следното комюнике:

— Да бждатъ дадени нови заповѣди за продължаване енергичното преследване въ цѣлата страна на всички ония, които нарушаватъ постановлението на закона за защита на държавата. (БТА)

НОВИ СВЕДЕНИЯ ЗА ТРИДНЕВНОТО СРАЖЕНИЕ

на северния фронтъ. Какво разправя дописникътъ на Ройтеръ при италианската армия. Тежкитѣ загуби и на дѣтѣ страни. Какъ се развило сражението

Римъ 25. Дописникътъ на Ройтеръ при италианската армия на северния фронтъ дава следнитѣ подробности за тридневното сражение въ сентора на Манале:

— Италианското командване, узнало за провикването на расъ Касса въ Тембиенъ на около 20 км. западно отъ Макале, изпратило нѣколко италиански колонии, съ заповѣдь да обкржатъ абисинцитѣ и да завържатъ решително сражение съ тѣхъ.

Давяцията, настѣпваща западно отъ Макале, признавала бързо на мѣстото и пристѣпала къмъ решителни действия.

Расъ Касса видѣлъ че единствениятъ изходъ за него е да се опита отъ своя страна да обкржи италианскитѣ колонии, които напредвали. Между дветѣ войски се завързалъ ожесточенъ ржкопашенъ бой.

Черноризцитѣ се сражавали храбро презъ цѣлия денъ и най-после успѣли да си пробиятъ път, но съ цената на огромни загуби.

На 22 януарий расъ Касса, пренебрегвайки всѣко благоумие, заповѣдалъ на войскитѣ си общо настѣпване. Презъ цѣлия денъ абисинцитѣ настѣпвали храбро, но редовитѣ нѣмъ бивали поносѣвани отъ нарѣчания огънь на италианцитѣ. Въпрѣки ожитѣ си загуби, абисинцитѣ не паднали духомъ.

На 25 януарий италианскитѣ позиции били нападени отъ безброй абисинци които извършвали непрестанни нападения.

Черноризцитѣ предприели много бѣсни нападения на ножъ.

Междувременно, италианското командване, безъ да отслабва боя, изпратило набързо подкрепления, които пристигнали въ 16 часа — тъкмо на време.

Новитѣ войски се пре-

Хиляди изненади Ви очакватъ доечера въ салона на „Ешмедеме“, кждето даватъ своята традиционна вечеринка местнитѣ професионални музиканти.

Обявено за днесъ общо годишно събрание на д-во „Червенъ кръстъ“ се отложи за идущата недѣля.

Г-ца Веска Г. Кирякова
Г-нъ Юрданъ В. Киряковъ
— ВЕНЧАНИЕ
Днесъ въ 11 часа пр. обѣдъ въ Католитата
Вълчи-долъ
Варна, 26 I 1936 год.

— Мисля за сцената въ манежа, когато те видѣхъ въ костюма на ездачка! отговори искрено Леонъ.

— Наистина, никога не те мислѣхъ за толкова екзалтиранъ, каза Ирина и се изсмѣ съ такъвъ спокоенъ гласъ, че Леонъ я изгледа изпитателно. Ала като разбра, че можѣтъ й се осъмни въ нея, тя се съвзе бързо и съ милъ гласъ му отговори:

— Да, да, зная, че ти се чудишъ, какъ може една аристократка да облече такъвъ костюмъ. Азъ вече ти разправихъ за каприза, който искахъ да си направя нея вечеръ. Но за да те увѣря въ произхождението си, азъ ще те заведа при родителитѣ си, да видишъ, че азъ имамъ именния, че и азъ съмъ аристократка.

— Добре, добре Ирино, отговори Леонъ, за да не я оскърби, вървамъ те, ще отидемъ у васъ на гости. Сигурно тебе вървамъ повече, отколкото Арпада. Но...

Въ този моментъ вратата се отвори и единъ слуга събщи, че Ротеръ се е пробудилъ и иска да си отиде.

— Ида веднага, отговори Леонъ. Ирино, ще дойдешъ ли и ти?

— Не, азъ ще остана да дамъ заповѣди, да приготвятъ куфаритѣ за път.

— Добре, Ирино, направи каквото желавашъ. До виждане на вечерята!

Леонъ намѣри Ротера на крака, готовъ да тръгне веднага, да дири дъщеря си. Ирина искаше да бжде при срещата на Ротера съ Леона и да види какъвъ ефектъ е направило хипнотизирането му, но отъ друга страна се страхуваше, да не намѣрятъ Мартия въ стаята й и тя отиде бързо при циганката.

— Казвай скоро, Мартио, какво те носи тука

— Искахъ много пжти да дойда тука, да ви разкажа за умрѣлото момиче, започна Мартия, но винаги срещяхъ г. контя и се скривахъ отъ него.

— Е, казвай по-скоро за умрѣлата, пресече я нетърпеливо Ирина.

— Лизета не е умрѣла, госпожо, отговори Мартия.

— Какво думашъ, Мартио, подлудѣла ли си? извика Ирина, като пожълтѣ.

— Да, госпожо. Когато контя ме наби и изгони, вие бѣхте толкова добра, че ми дадохте скришомъ пари. Азъ наехъ една стая въ селото, но презъ нощта не можахъ да заспя, а излѣзохъ да се разхождамъ въ градината. Неусѣтно, отишла съмъ до къщата на Ротера. Като дигнахъ глава, видѣхъ смъртната стая на Лизета, но, о Господи, единъ човѣкъ се катереше по стѣлба и влѣзе въ стаята на умрѣлата, презъ прозореца. Азъ останахъ вкаменена. Скрихъ се наблизо и чакахъ да видя какво ще стане. По едно време човѣкътъ слезе, държащъ въ ржцетѣ си Лизета, която се бореше въ ржцетѣ му. Устата й бѣха запушени. Той мина край мене и азъ го познахъ — Робертъ Берковъ.

— Полудѣла ли си, Мартио? Кажй, че си сънувала! Това не може да бжде истина! извика Ирина поблѣдѣла като мъртвецъ.

— Отначало и аза така мислѣхъ, госпожо, но чакайте по-нататъкъ. Робертъ понесе момичето. Азъ се уплашихъ и не го прослѣдихъ. Но не се мина много време, и азъ го видѣхъ отново, да се крие около зидоветѣ на гробищата. Тогава решихъ да го прослѣдя.